

تۆ بلىي زمازانين غەمى داھينەران نەبى؟

ئازاد عبدولواھىد

زمان، بەشىكى داھينەره كانىشمانى گرتوۋتەۋە، كە شىعر و چىرۆك و شانۇنامە و نۇقلىت و رۇمان دەنوسىن، ئەۋانە پىيان وايە داھيتان و فەنتازىيە ئەۋان پىئەندى بە زمازانينەۋە نىبى، لە كاتتىكدا ھەمىشە و لە ھەموو سەردەم و قۇناغىيىكدا زمازانين بۆ داھينەره كان ئەركى سەر شانە و پەيام و كارىكى سەرەكپىانە و زۆر گىرنگە لە بەرچاۋى بگىر، چونكە يەككىك لە ئەركە لە پىشپىنەكانى داھينەران ئەۋەبە زمانى نەتەۋەكەيان نوئى بگەنەۋە، واتە ئەۋ زمانەى كە لە رۇژنامەگەرى و مېدىيا و نووسىنى رۇژانەدا دەسوئى و ئىستىھلاك دەبى، ئەۋە لە داھيتاندا، بە تايبەتى لە بواری داھيتاننى (شىعر)دا بە پەلى يەكەم، ھەرۋەھا داھيتاننى بواری (چىرۆك)دا بە پەلى دوۋەم نوئى دەكرىتەۋە. ئەۋ بېرۋېچۈنە نەك ھەر بۆ زمانى كوردى راستە، بگرە ھەر نووسەرىكى داھينەره دەگرى، ئەگەر بۆ نووسىن و داھيتان پەنای برده بەر زمانى نەتەۋەبەكى دىكەش ھەر دەبى ئەركى نوئى كىردنەۋەى زمانى ئەۋ نەتەۋەبە بگرىتە ئەستۆى خۆى، ھەر بۆ نمۇنە نووسەرىكى گەۋرەى لىنانى ۋەك (جۆرج شەحاتە) كە بە زمانى فەرەنسى كارەكانى خۆى نووسىۋە ئەدۇنيس سى لەۋ شانۇنامانەى ئەۋى ۋەرگىراۋتە سەر زمانى عەرەبى و پىشەكپىەكى جوانى بۆ نووسىۋە، لەۋ پىشەكپىەدا دەلتى بەپىي بېرورا و بۆچۈنى رەخنەگرە فەرەنساپىەكان (جۆرج شەحاتە) زۆر خزمەتى زمانى فەرەنسى كىردوۋە و لە نووسىنەكانىدا ھەۋلى نوئى كىردنەۋەى زمانى فەرەنسى داۋە، بۆبە داھينەره كان لە ھەموو كەس زباتر لە زمانى

* لە وتارىكى لەۋە پىشترمدى نووسىم بە دەگمەن نەبى، دەنا نووسەران و داھينەرانمان زۆر بايەخ بە زمانى نووسىن و دەقەكانىيان نادەن، ئەگەرچى ھەندىكىيان بايەت و نووسىن و دەقەكانىيان، ھەر خۆيان تايپىيان دەكەن و بە تايپىكراۋى دەياننيرن، بەلام خوانەكا بە نووسىن و دەقە تايپىكراۋەكەى خۆياندا بچنەۋە، ھەر نەبى (ھەلەچن)يان بگەن، تا ئەگەر ھەلەبەكپىان بەسەردا تىپەرىۋە چاكى بگەنەۋە. زۆرچار بايەت و نووسىنى گەلەك جوانمان بەدەست دەگات، بەلام لەبەر گوئى نەدان بە دارىشتن و كوردبىبەكەيان، ناتوانين بايەتەكان بلاۋبەكەپنەۋە، بۆبە پىشتگوئى دەخرىن. ھەندى نووسىن و بايەتپىش ھەن، لەبەر ئەۋەى دەگمەن و دانسقىە و سەرنجراكىتشن، بە ئاگادارى و رەزامەندى نووسەرهكەى جارىكى دىكە دايندەرىپىزىنەۋە، بەلام نايشارىنەۋە ئەم كارى سەرلەنوئى دارىشتنەۋەبە كاتى زۆرمان لى دەبات، بۆبە ناتوانين ئەۋ كارە لەگەل ھەموو نووسىن و بايەتەكان بگەين، بە تايبەتى لە ئىستادا ھەر فەرىا ناكەۋىن بەۋ ھەموو نووسىنانەدا بىپىنەۋە كە ناۋەرۆك و ناۋاخنىيان جوان و نوئىبە، بەلام كوردبىبەكەيان شل و شىۋاۋ و لاۋازە، ۋەك وتمان ئەۋ كارە تەنبا لەگەل ئەۋ نووسىنانەدا دەكەين كە زانپارى نەزانراۋ، جىھانپىنى نوئى، بىرۋېچۈنى سەرنجراكىتشن، يان بايەتپىكى دەق و مۆر نەشكاۋ بىت، بەشى ھەرە زۆرى ئەۋانەش نووسەر و داھينەره لاۋەكانن كە ئەزمۈۋى بە كوردى نووسىنى دوۋرودرىز و زۆريان نىبە.

* ئەم پىشتگوئى خستن و بەكەم بايەخ تەماشاكردەى

نه ته وه و نوێ کردنه وهی زمانه که یه وه نزبکن و ده بی ته وه زمانه به باشی بزائن و به کاری بهینن و پیتی بنووسن، چونکه به شیککی گه وره ی نه که که یان له پال نوێ کردنه وهی جیهان بینی و خه یال و ته کنیک و که رسته کانی نووسین، ده بی زمانه که یان شان به شانی ته وه ره گه زانه به رتوه پروات.

* ته وه بیرو راپه م هه رگیز به و مانایه نایه ت نه گه ر داهینه ران زمانه که یان که موکوورپی تیدا بوو، ئیدی لییان بکرتته بیانو و بۆ لیدانی داهینه ره که بقوزرتته وه و سه رگویتلاکی بکو تریتته وه، به و هۆ به وه (داهینان) و نووسینه کانی که م بایه خ ته ماشا بکرتن و په راویز بخرتین. ته م جو ره په خنانه که به ره خنه ی (زمانه وانی) ده ناسرتن له هه موو شو تینیکدا هه ن، به تایبه تی لای خو مان و له ولاتانی ده ورو به رمان، یه کیک له و ولاتانه که له پال خو مانه (ئیراق) ه، که زۆر له و جو ره ره خنه یه ی تیدا به دی ده کورئ و ئیستاش له سه ری به رده وامن و ده نووسرئ، به تایبه تیش له سالانی هه شتا کان و نه وه ده کان، له وانه: (جه لال حه نه فی) و (د. عه لی جه واد ته لته هیر) و (د. نیعمه ت ره حیم ته لعه زاوی) زۆر تر ته و جو ره ره خنه یه یان ده نووسی. د. عه لی جه واد ته لته هیر که به شیخی ره خنه گران ناسرابوو، له سو رپۆن خو ئیندی بالای ته و او کردبوو، که سیتی رۆشنبیر و ره خنه گرتکی گه وره و گرنگی ئیراق بوو. له بیرمه سالی ۱۹۷۸ له (یه که مین دیداری چیرۆکی ئیراقی) دا که (۶۰) چیرۆکنووس و ره خنه گری کورد و ئیراقی له و دیداره دا بانگه یشت کرا بوون، له رۆژانی ته و دیداره دا ئیواره یه کیان بۆ چه ند چیرۆکنووسیتی عه ره بی ئیراقی ته رخان کردبوو تا چیرۆکی خو یانی تیدا بخو ئیننه وه، ته وه بوو (ته م جه د مه مه د سه عید، ئیله م عه بدولکه ریم، عه بدوللا ته لسه خی) وه ک سئ چیرۆکنووسی لا و چیرۆکه کانی خو یان تیدا خو ئینده وه، دو ات ر د. عه لی جه واد ته لته هیر هات به دو ادا چو ئینکی ره خنه یی (زمانه وانی) بۆ چیرۆکه کان کرد و وای نیشان دا که ته و چیرۆکنووس و نووسه ره لا وانه بایه خ به زمانی عه ره بی ناده ن و عه ره بی نازائن و زمانه که یان و یرانه، ئیدی له به دو ادا چو نه که یدا ته نیا له سه ر لایه نی (زمانه وانی) گیرسایه وه و به هیچ شیوه یه ک به لای هونه ری کورته چیرۆکدا نه رۆشت، له م رو وه وه هیچی بۆ نه هیشتنه وه، بۆ به له نا و هۆ له که مشتومرینکی زۆری دروست کرد.

* به بروای من ناکرئ له پرۆسه ی داهینان و خو لقا ندا، که سیک به ناوی ره خنه ی زمانه وانییه وه بیت و هه موو

جوانییه کانی ده قنیک به لا وه بنیت و ئاستی داهینانی داهینه ره که نادیده بگرئ و یه کسه ر به جیتته سه ر چه ند هه له یه کی زما نه وانی و له به های هونه ری و ئیستیتیکایی ده که که که م بکاته وه، هه ر ناکرئ هه له یه کی زمانیی، تو بلت چه ند هه له یه ک، رسته یه ک، یان چه ند رسته و ده رپرینیک وا له ره خنه گره که بکه ن به هۆی ته وه هه له زمانی و رینووسیانه وه ده که که زه ربی سفر بکات و هیچی تیدا نه هیلتته وه. ئیمه گوتمان ناکرئ داهینه ر به هیچ پاساو یک زمانی نووسینی خو ی فه رامۆش بکات، به لام خو که سیش له هه له کردن و که موکوورپی به ده ر نییه، لیره دا مشتومر و گفتوگۆی نیوان زمانزانیکی کلاسیکی وه ک (د. نیعمه ت ره حیم ته لعه زاوی) مان له بیره که له گه ل رۆماننووس (عه بدولخالق ته لپکابی) نایه وه. ته م رۆماننووسه که یه کیکه له رۆماننووسه داهینه ر و به رچا وه کانی ئیراق، له به ر ته وه ی به ته وای به سه ر زمانی نووسینی رۆمانه کانی دا ل نه بوو، گفتوگۆیه کی گه رمو گو رپان له باره ی زمانی رۆمانی (الطاووق) دروست کرد، ته و گفتوگۆیه یان له سه ر لاپه ره کانی رۆشنبیری رۆژنامه ی (الجمه وریه) ما وه یه کی زۆری خایاند و هه راپه کی گه وره شی به دوا ی خو یدا هیئا، که بیجگه له و رۆماننووس و زمانزانه چه ندان نووسه ر و ره خنه گری عه ره بی دیکه هاتنه سه ر خه ت و که وتنه دا کوکی کردن له رۆمانه که ی (عه بدولخالق رکا بی) و وه ک رۆمانووسیتی داهینه ر پالپشتی و پشتیوانییان لی کرد.

* پیتشتر باسی ته وه مان کرد که ته و جو ره ره خنه زمانه وانییه پتر له لای ئیمه و چه ند ولاتیتیکی ده ورو پشتمان به رچا و ده کون، چونکه له دنبا ی پیتشکه و تو ودا ده میکه ته و گرفتیه یان چاره سه ر کردوه، له لای ته و ان هه موو دا ووده زگا کانی چاپ و په خشی کتیب، یان ته نانه ت گو قار و رۆژنامه کانی شیان سه ره رشتیار و پسپۆری زمانه وانی خو یان هه یه، ته وانه تاکه کار و ته رکیان ته وه یه به و کتیبانه دا ده چنه وه که نیازی له چاپدانیا ن هه یه، نووسه ره که چه ندی گه وره و به ناویانگ و داهینه ریش بی، ته و ان پیتدا چو نه وه به به ره مه کانیاندا ده که ن. داهینه ران ته وه ندی له زمانی خه ون و خه یال ده زانن، له وانه یه ته وه ندی له ریزمان و بواری زمان و رینووس نه زانن، ته گه ر به سه لیکه و خو رسک زمانه که یان باش نه بوو، ره گه زیتیکی گرنگی داهینانه که یان له ده ست ده دن، به لام ولاتانی ته ورو پیا له ده زگا کانی خو یان، پیتش ته وه ی ته و کتیبه، یان ته و وتار و نووسین و لیکۆلینه وه یه له گو قار و رۆژنامه و

بلاوکراوه کانیاندا له چاپ بدن، دهیده نه دهستی سهرپهرشتیاری زمان و ئەوان پێیاندا دینهوه و ناهیلن هیچ هه لهیه کی درشت و گهوره، یان ته نانهت ورد و بچووکیش به سهرباندا تیپه پری.

* له بیرمه له سالانی هه فتا له به غدا له ئوتیلی (ئه لجه زائیر)، که خۆم له ههر سهردانیکه به غدامدا له و ئوتیله داده زیم، جاریکیان سهردانی ئەو ئوتیله م کرد، خاوه نی ئوتیله که پیتی گوتم هه رچه نده جیگه مان نه ماوه، به لام جارێ له ژووریک داته نهم که سیکه لیبه که ئه ویش شاعیر و رۆژنامه نووسه و ئاکنجی لای ئیمه یه وهک (موقیم) دابه زیوه، ئەوه بوو منی له و ژووره دانا، که شاعیریکم تیدا ناسی ناوی (عه بدو لموحسین عه قراوی) بوو، ئەو که شاعیریکم بوو شیعیری ستوونی ده نووسی، ههر به زمانی عه ره بی قسه ی له گه ل کردم، له سهر میزیک له ژووره که دا کۆمه لیک فهره ننگ و دیوانی شاعیره کلاسیکیه کانی عه ره بی که له که کردبوو، دوا ی یه کتر ناسین و قسه کردن، پیم گوتم بۆچی تۆی ئاکره بی به عه ره بی قسه ده که ی؟ گوتمی من ههر به عه ره بی خویندوو مه و له ناو عه ره بان گه و ره بووم. خۆی پی نه گیرا رستیک شیعیری عه ره بی له شیعه ر بی تامه کانی خۆی بۆ خویندومه وه، پاشان که پرسیا ری شوینی ئیشوکاره که یم لی کرد، پیتی گوتم من (پهرشتیاری زمانه وانی) م له گو قاری (الطلیعة الأدبیة) دا که ئەو گو قاره، گو قاریکی ئە ده بی تایبهت بوو به نووسین و داهینانی لاوه کان، ههروه ها ئەو د. نیعمهت ره حیم ئە له عه زاوی) یه که له گه ل (عه بدو لموخالق رکابی) گه نگه شه ی له باره ی زمانی رۆمانه که یه وه کرد، سالانی دواتر کرایه (پهرشتیاری زمانه وانی) له رۆژنامه ی (الجمهورية) دا، به م جو ره گو قاری (الأقلام) یش که یه کیک له گو قاره باشه کانی ئەو سهرده مه بوو، له گه ل زۆریه ی گو قار و رۆژنامه کانی ئی براق له ژیر دروشمی (السلامة اللغویة) دا، سهرپهرشتیاری زمانی تایبهت به خۆیان بۆ داده مه زانندن.

* ئیمه لیره دا که باسی گرنگی بوونی سهرپهرشتیاری زمان له گو قار و رۆژنامه کان، له داووده زگا کانی چاپکردنی کتیب بۆ پیداجوونه وه و هه له برکردنی زمانی ده که ین، به پتیوستی ده زانم که بلیم له هه موو ئەو بلاوکراوه و ده زگایانه دا پتیوسته که سانی زمانان هه بن تا به نووسین و بابه ته کانی گو قار و رۆژنامه و کتیبه کاندایینه وه، ههروه ها ده بی داووده زگا کانی چاپ و په خشی کتیبیش که سانی پسیپۆر و شاره زا له زمان، له لای خۆیان دابنن تا به زمانی نووسینی نووسه ران و

کتیبه کانیاندا بچنه وه و رینوسه کانیان، زاروا هکان، ناوی نووسه ر و ره خه گر و فه یله سووف و بیرمه ند و هونه رمه ندانی بیانی، ناوی شار و شارو چکه کانی یه ک ده ست بکرین، نه ک په نا بیرته لای که سانیکی که زۆر باسی زمان پاراوی ده که ن و زۆر له باره ی زمانه وه ده نووسن و ده وین، به لام خۆیان که به کوردی ده نووسن، کوردیه که یان باش نییه و بۆ رسته یه کی کوردی پوخت و راست و ره وان ده چن به ئاسماندا. هه مانه (پسیپۆری) یه که ی گوایه له زمانه، یان له فهره نگداناندا دهستی هه یه، که چی ناتوانن لاپه ریه کی خورشیدی به کوردیه کی جوان بنووسن، نووسه ری ئیمه که به زمانی نه ته وه ی دیکه ده نووسن، که س لیبیان قبوول ناکات زمانه که یان لی تیک بدات و به زمانیکی شه قوشر بنووسن، ئیدی نازانم بۆ که خۆمان به کوردی ده نووسین ریکه به خۆمان ده ده ین نابه رپرسیاران و بیباکانه هه لسوکه وت له گه ل زمانه که ی خۆمان بکه ین؟

* به پیچه وانه ی ئەوانه ی (زمان) زۆر جیگه ی بایه خیان نییه، سه لیم به ره کات به نمونه ده یمنه وه، ئەو که له سالانی هه شتاکان هاتبو وه به غدا بۆ ئەوه ی له میهره جامی (میره ده ی) شیعیری به شدار بیت، له ئوتیلی (کو شکی ره شید) له گه ل مه حموود ده ویش له و ئوتیله دابه زیوو، ئیمه که بۆ سهردانی پیشانگایه کی کتیب چووبوینه به غدا، کاتخ به هاتنی (سه لیم به ره کات) مان زانی له گه ل چه ند براده ریک چووبینه لای و له نزیکه وه ناسیمان، ئەو کاته و له و یه کتر ناسین و بینینه یدا ئەوه ی بۆ باس کردین که ئەو تا سالی (۱۹۷۰) ش بیجگه له زمانی کوردی، هیچ جو ره زمانیکی دیکه ی نه زانیوه، دواتر که له ژینگه کوردیه که ی خۆی (قامیشلو) چووته ده روه و یه که م جار له دیمه شق، دواتر له به یرووت گیرسا وه ته وه و فیتری ئەو زمانی عه ره بییه بووه، که ئەمرو به نیشتمانی خۆی ده زانی. ئیستا زمانه که ی به یه کیک له سیما به رچاو و زه قه کانی ناسینه وه ی کاره کانی ئەو داهینه ره به ره چه له ک کورده داده نریت، ته نانهت ئەو زمانه بالایه ی (به ره کات) وای له ره خه گرانی عه ره ب و بیانی کردوه بلین ئەگه ر ئە دۆنيس بالیکه نوئخوازی نیو شیعیری عه ره بی بیت، ئەوه (سه لیم به ره کات) باله که ی دیکه ی نوئ بوونه وه ی شیعیری عه ره بییه، ئە دۆنيس ده میکه له باره یه وه گو توویه تی (کلیلی زمانی عه ره بی له گیرفانیدایه)، پرسیار ئەوه یه داهینه رانی کوردی کوردینووس، بۆچی هه ول ناده ن کلیلی زمانی نه ته وه که یان بخره نه گیرفانیا نه وه؟!